

Marias liv: Jesus frembæres i templet

Maria og Josef bærer frem barnet i templet og bærer ham frem for Israels folk. Dette er tema for denne artikkelen i serien om Marias liv.

10.02.2014

I Betlehem har pilgrimmene dradd hver til sitt. Etter Jesu fødsel fant Josef et bedre sted for å huse Den hellige familie. Åtte dager senere ble forskriften om omskjærelse oppfylt, der guttene begynte å være delaktige i Israels folk og der barnet offisielt

fikk navnet Jesus, *det navnet engelen hadde gitt ham før han ble unnfanget i sin mors liv* (Lk 2,21). Førti dager senere tok Maria og Josef med seg barnet og dro til Jerusalem, *da så den tiden som Moseloven foreskriver for en renselse var over (...) for å fremstille ham for Herren, i overensstemmelse med Herrens lov, (...) og for å ofre et par turtelduer eller to dueunger, slik som Herrens lov sier* (Lk 2,22-24).

Verken Jesus eller Maria var tvunget til å følge disse forskriftene. Maria hadde ikke pådratt seg noen urenheter etter loven, siden hun hadde blitt gravid og født barnet som jomfru; heller ikke gjaldt loven om å kjøpe fri den førstefødte for Jesus, det virkelige Guds Lam som kom for å sone verdens synder. Likevel understrekes det tre ganger i tre vers at alt var gjort med den strengeste etterfølgelse av Guds lov.

Kirken ser i denne hendelsen en dypere årsak. For det første oppfyllelsen av profeten Malakis profeti: *Herren som dere søker, kommer brått til sitt tempel. Se, han kommer, paktens engel, som dere stunder etter* (Mal 3,1). Dessuten har Maria forstått at Jesus burde føres til templet, ikke for å løse ham ut slik som med de andre førstefødte, men for å frembæres for Gud i et virkelig offer. Slik det blir uttrykt i Hebreerbrevet: *Derfor sier Kristus, idet han trer inn i verden: 'Slaktoffer og gaveoffer ville du ikke ha, men et legeme formet du for meg, brennoffer og syndoffer ønsket du ikke. Da sa jeg: Her er jeg, for å gjøre din vilje, Gud, i bokrullen er det skrevet om meg'*. (Heb 10,5-7) Jesu frembæring i templet skulle på en måte kunne sammenliknes med offertoriet av golgataofferet, som messen skulle komme til å gjøre nærværende hver stund på alle steder i verden. Ved forberedelsen av dette offer, og

deretter, ved virkeliggjørelsen av det på Golgatas høyde, var en spesiell plass reservert for Jesu mor. Helt fra de første øyeblikk i hennes liv på jorden, forente Jesus Maria med gjenløsningens offer som han var kommet for å fullbyrde.

Denne deltakelse i frelsesmysteriet ble åpenbart nesten umiddelbart for Jomfru Maria.. Engelen hadde ikke sagt noe om dette, men det ble meddelt ved Simeons ord, Simeon, en gammel rettferdig og gudfryktig mann. *Den hellige ånd hadde latt ham vite at han ikke skulle dø før han hadde sett Herrens Salvede.* (Lk 2,26)

Møtet mellom madonnaen og den rettferdige kan ha funnet sted utenfor Nikanorporten, som man gikk gjennom for å komme til israelittenes forgård. Hit kom en av de prestene som hadde fått i oppdrag å hjelpe kvinnene som skulle foreta offeret for seg og sine sønner. Maria,

fulgt av Josef, stilte seg i køen. Men hun ventet på tur, skjedde det noe som fylte de tilstedeværende med forbløffelse. En fryktelig gammel mann nærmet seg køen, ansiktet hans strålte av glede. *Idet foreldrene førte barnet inn for å utføre det som Loven påbød, tok han det i sine armer, prist Gud og sa: Nå, Herre, kan du la din tjener fare i fred, for ditt løfte er oppfylt! For mine øyne har sett din frelse, som du har gjort rede for alle folkeslag: Et lys som åpenbarer deg for hedningene, en herlighetsglans om ditt folk Israel. (Lk 2,27-32)*

Da Maria og Josef hørte disse ordene ble de grepet av forbauselse: den gamle Simeon bekreftet det engelen hadde meddelt dem fra Gud; men straks etterpå slokket denne forkynnelsen all glede: Messias skulle fullbyrde sin misjon gjennom lidelse, og Moren fant seg i hemmelighet forent med Sønnens smerte. Simeon velsignet dem og

talte til Maria, hans Mor: *Dette barnet skal bli til fall og til oppreisning for mange i Israel – et tegn det skal stå strid om. Ja, også ditt hjerte skal bli rammet av et sverd! Og hva menneskene bærer i sitt indre, skal da komme for en dag.* (Lk 34-35) Også Hanna, en gammel kvinne på mer enn åtti år, samstemte med Simeons budskap da hun kom frem i dette øyeblikket og hun *lovpriste Gud. Og hun talte om barnet til alle som ventet på Jerusalems befrielse* (Lk 2,38).

Av den hellige Lukas evangelium fremgår det at den hellige moren bar frem Jesus først etter å ha hørt profetien. Hun ofret et par turtelduer eller to dueunger for å løskjøpe ham, de fattiges offergave i stedet for lammet slik det foreskrives i Moseloven. Men i lys av Simeons ord forsto hun – med all tydelighet – at Jesus var det virkelige offerlammet som var kommet for å befri menneskene fra deres synder. Og at

hun, som mor, på en måte hun ikke forsto, skulle være nært knyttet til sønnens skjebne.

pdf | dokument generert automatisk fra
[https://dev.opusdei.org/nb-no/article/
marias-liv-jesus-frembres-i-templet/](https://dev.opusdei.org/nb-no/article/marias-liv-jesus-frembres-i-templet/)
(10.08.2025)